

Việt nam, ngày 04.8.1990.

Kính gửi bà Khúc Minh Thơ,

Thưa bà,

Trong cảnh sống tuyệt vọng tại nơi rừng sâu nước độc sát bên giới campuchia với đồng bào dân tộc Khơ Me và một số ít gia đình người Kinh, "Bà thơ" một số dân tộc ở Việt nam. Tôi được một người bà con tại Saigon về cho tôi địa chỉ và việc làm của bà.

Thư này là lời kêu cứu tuy mong manh nhưng đúng tôi đang hy vọng nó sẽ gõ cửa được tấm lòng nhân ái đang trong một cửa bà và chính chiếc phao nhân ái này sẽ với được gia đình chúng tôi đang đắm chìm.

Tôi xin sơ lược về hoàn cảnh gia đình chúng tôi.

Gia đình chúng tôi hiện có một mẹ già và 9 con. Trong thời Quốc gia, vợ chồng chúng tôi là những giáo chức. Đến ngày cuối cùng (4-1975) trở lại trường cũ làm quan biết phái giáo dục, chức vụ hiệu trưởng, vợ là giáo viên cũng trường Tiểu học Công đồng Phú Bình ở quận Nghĩa Bình, tỉnh Quảng Ngãi.

Tôi xin trình Kêu tất cả gây tố cũ để chứng minh

Sau ngày cộng sản về, tôi bị bắt đi và đập giết vì họ kết tội "liên quan biết phái là phái hoạt động cho tổ chức tình báo CIA". Bị bắt được điều này, vợ

tôi gặp rút vãn đồng những phu huynh và học sinh thân tín đứng ra xin trả mạng chết cho tôi. vì tôi chẳng làm gì hại ai. một mặt vợ tôi làm đơn xin. Kết quả

6 tháng sau đưa tôi vào trại cải tạo. Đến tháng 11-1975

tôi được lệnh phóng thích. Trong giấy phóng thích

có ghi thời gian quản chế 6 tháng. Khi về địa

phương thì Công an xã tịch giấy phóng thích và tuyên

bố tôi bị quản chế thời gian không hạn định và

không được ra ngoài xã. Khi Công an không cho

phép. Thời gian này kéo dài đến năm 1979 tôi

được trả quyền công dân. Sinh hoạt kinh tế gia

đình bằng cách trồng thối mồi, vợ chăn nuôi. Cuộc

sống đi vào đời mới.

Đến năm 1980 tôi bán ngôi nhà và mảnh vườn

②

và sống trong ngôi nhà tranh rất đơn sơ với ý định gom một số tiền, liên lạc với mấy gia đình anh chị ruột của vợ tôi ở Sài Gòn có thể 'chui' ra nước ngoài sau chuyến đi Sài Gòn thông phép về, tôi bị kiện điếu cứ 6 tháng một lần làm lý lịch và công an chụp hình.

Đến năm 1982, lại một lần nữa việc sắp đặt ra đi bị bế, anh tôi và mấy cháu bị bắt và tâu bị thu. Từ đó tôi bị ghép hát đờn trống đánh tré số 1 đầu danh sách tại Công an xã. Còn cái tôi đi học hết cấp III, không được vào bất cứ một trường Đại học hoặc chuyên nghiệp nào trong thực tế còn cái tôi học rất giỏi. Trong khi cũng nhờ những người thân tin cậy biết tôi sẽ bị bắt không biết vào lúc nào và nếu có một chứng cứ nào đó tôi sẽ bị thu trên ngay. Bình hoạt kinh tế gia đình càng ngày càng khó khăn mai, con cái thì càng ngày càng lớn lên, chúng càng biết suy nghĩ rằng kinh tế rất cần cho đời sống những điều tức tở ở chúng muốn hơn là việc không được thỏa mãn học hành.

1 con học Đại học
Kính tế

Đến năm 1987 gia đình tôi đành chia bỏ quê hương Quảng Ngãi, vào tận vùng rừng già hiểm nay là ấp Bù ha, xã Bình thắng, huyện Phước Long, tỉnh Sông Bé là một số dân tộc có từ xưa đi sống, tôi chọn sống tại nơi này vì đây là vùng gần biên giới chân bót, tôi sẽ dò lân bang tường rừng viết biên giới bằng qua đất Miên. Tại đây gia đình tôi sống bằng các phác rừng già làm này, một mặt thường xuyên cho vợ con liên lạc về Sài Gòn đi dò la tình hình.

Đây là cơ hội tôi đã biết được địa dư và việc làm của bà.

Vùng tôi đang ở xa cách với sinh hoạt của đồng bào Kinh, cuộc sống tuy chẳng biết đến bao lâu mới thực hiện được kế hoạch, nhưng hiện tại mạng sống thường xuyên bị đe dọa vì bệnh hoạn rất khủng

③

khắp với các binh sốt rét rừng liên miên, sốt xuất huyết, sốt ác tính và nhiều thứ binh nguy khốn khác người chết hàng ngày.

Trong cảnh cùng quẫn này gia đình tôi khẩn thiết khuyên bà cố gắng giúp bằng mọi cách mà bà có thể làm được, cho chúng tôi được ra nước ngoài bất cứ một nước nào miễn của thế giới tự do là được. Tôi nghĩ rằng 9 đứa con của tôi khi trưởng thành trong chế độ Tự do sẽ là những công dân xứng đáng cho Tổ quốc những ngày sắp đến.

Hiện giờ con tôi đã 4 đứa tốt nghiệp cấp III, một đứa đầu vào Đại học Kinh tế.

Gia đình tôi, vợ tôi có những anh chị và cháu ruột đang sống trên đất Mỹ theo các địa chỉ sau:

1. Cháu ruột tên Trần đình Luân, ra đi năm 1983 sau khi đến Hương cảng thì biết tin.

2. Cháu ruột Trần bá Phương, nguyên là phi công đi từ năm 1975 hiện ở California với vợ con theo địa chỉ: Trần bá Phương.

3. Cháu Hồ anh Linh, ra đi năm 1982 hiện ở Mỹ theo địa chỉ:

4) Hồ anh Hoàng đang theo cấp bằng Tiến sĩ tại Mỹ.

5. Gia đình bà di một thứ tư trước ở 33/7 đường Diên Biên Phú, phường 15 quận Bình Thạnh Saigon nay đi Mỹ theo kế hoạch đoàn từ gia đình tại Mỹ.

6. Gia đình bà di thứ bảy cũng sắp được đi theo kế hoạch trên.

Còn lại gia đình vợ chồng chúng tôi.

Trong khuôn khổ thư này gia đình tôi chỉ biết viết lời chào thành cảm ơn sự quan tâm giúp đỡ của bà. Xin bà nhận thư này hộ âm cho chúng tôi mừng tại sở nhà. Trân trọng chào bà.

Thay mặt gia đình, người biên thư.

Sở nhà 33/7 Diên Biên Phú

Phường 15 Thủ Đức

2 Bình 1

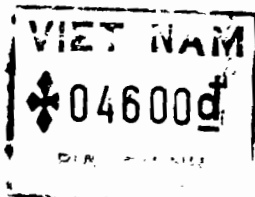
minh. S. U. M.

Ha

ran

FROM:

Nguyễn Loan
33/7 Điện Biên Phủ, phường 15
Quận Bình Thạnh, TP HCM, V.N.

AUG 21 1990

TO: Bà. Khúc Minh Châu
P.O. Box 5435 Arlington
V.A. 22205 - 0635.

U.S.A.

PAR AVION VIA AIR MAIL